

[ROZPRZĄC *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

inf rozprząc. ◇ *praet 3 sg m* rozprzął.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

I. Transit. Rozdzielić; przen:

Zwrot peryfr.: »rozprząc [kogo] z żywotem« = *spowodować czyjąś śmierć*: O wdzięczne słowa [mej pani], które gdy wspomnę, [...] Pierwszym się panem rozumiem na świecie Bo wy mnie wszystko dać i wziąć możecie. W waszej jest mocy rozprząc mie z żywotem I umarłego zasię wskrzesić potem *Smolik 8.*

II. Intransit. Zerwać związki osobiste [z kim]: Słyszę, że [książę słucki] z mym bratem rozprzął. *ListyPol III 1551/142.*

Synonimy: **II.** rozbracić się, rozłączyć się.

Formacje współrdzenne cf PRZEPRZĄGAĆ (Errata).

Cf ROZPRZĘŻENIE

MPi, SBu